VOL. 60, No. 15. AUGUST 1, 1968. 60. ÉVF. 15. SZÁM, 1968, AUGUSZTUS 1.

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JEZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

JÓ VISZONY

"Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a törvény és a próféták." (Máté 7:12)

Szociológusok mondják, hogy az ember sikertelenségének és csalódásának a fő oka az embertársakhoz való rossz viszony.

Itt van egy munkás: képzett, ügyes, szorgalmas és még sem bír megmaradni munkahelyén sokáig. Munkája jó, felettesei dicsérik, a fizetés kielégítő — mégis vagy elküldik, vagy elmegy. A gyárakban a munkáscsere 80 százalékban nem azért történik, mert a fizetés rossz, vagy a munkás rest és hanyag, hanem azért, mivel egyik-másik munkás nem fér össze társaival, vagy főnökével. "Ezekkel nem lehet kijönni és együtt dolgozni" — mondják az elégedetlenkedők és otthagyják a munkát.

Amikor egy munkás nem bír a munkájában megállni, sokan szenvednek. Szenved a munkaadó, mert elveszít egy jó munkaerőt; szenved a dolgozó, mert ismét elesik a keresettől; szenved a család, mert nincs elég jövedelem kenyérre és ruhára.

A baj az ember és ember közötti viszonyban van.

A megromlott viszony okozza a házasságok zátonyra jutását. A férj keres jól, a férj, még mindig daliás; feleség fiatal, szép és jó háziasszony: mégis örökös perpatvar az életük. Vagy együtt, egymástól szenvednek, vagy elválnak. A házastársakkal egyénileg nincs baj, de a viszony megromlott!

Az Úr Jézusnak van egy néhány megszívlelésre méltó megjegyzése az emberi társadalom eme nagy betegségére. A megjegyzés egyben tanács is.

Embertársainkhoz való jobb viszony létrehozása és fenntartása mindig az első személlyel, *velem* kezdődik. Az "én" jó kiinduló pont. Elvégre az ember szereti magát és jót akar magának.

Kérdezze meg a férj magától: milyen férj vagyok én? Az az *udvarias, figyelmes, szeretetet mutató* ember, aki voltam, amikor szívem fiatal választottjának minden szépet és jót ígértem? Kérdezze meg a feleség: milyen feleség vagyok? Az a szerény, jókedvű, a vőlegény minden óhaját leső, üde asszony, vagy leány, aki akkor voltam, amikor vőlegényem, vagy ifjú férjem szavait olyan boldogan hallgattam?

Vizsgálja meg a munkás magát. Milyen munkatársak között szeretne dolgozni? A munkás jól tudja, hogy milyen az eszményi munkatárs. Határozza el, hogy ő olyan lesz.

A szomszédok is vizsgálhatják magukat. Rossz szomszédság, török átok. Gondoljunk arra, hogy ha rossz szomszédok vagyunk, akkor a sok igazságot tartalmazó török mondás szerint az átkot mi jelentjük.

Bajt találunk az egyháztagok között. Milyen egyháztagokat szeretnél látni? Pontosan tudja mindenki, milyen a jó, a békeszerető, a jóra igyekvő, a hivő gyülekezeti tag. Az ilyen egyháztagságnak az Úr Jézus véleménye szerint velem kell kezdődnie!

Ez az, amire az Úr rámutatott. Ha őszintén vizsgáljuk magunkat, rájövünk, hogy a magunk felállította követelményeknek sem felelünk meg. Amiben mi hibásak vagyunk, abban csak sok rosszakarattal kárhoztathatjuk embertársainkat. A helyes társadalmi viszony azt követeli, hogy legyünk olyanok: segítők türelmesek, elnézők és jókedvűek — mint ahogy elvárjuk embertársainktól. Az eredmény jó viszony lesz, és életöröm.

Amit elnézünk magunknak, nézzünk el másoknak. Amit akarunk azért, hogy az emberek velünk cselekedjenek, cselekedjünk mi is úgy felebarátainkkal. Ebben a bonyodalmas életben még mindig vannak

Ne félj!

Testvér! Ne félj, ha egyszer menni kell,
S nem köszönt rád többé a reggel.
Ne félj, ha végsőt dobban majd a szív,
Az Úr szól hozzád, az Úr kegyelme hív.

Ne félj menni a tulsó parton már
Hű Megváltód, Jézus Krisztus vár!
Van otthonod, van elkészített hely,
Hol megdicsőült sereg énekel...
Hol nincs könny, gyász, fájdalom és bánat.
Kitárul szépsége a mennyei világnak.

Ne félj menni, ha egyszer menni kell,
Ha szolgáltad itt Uradat hűséggel.
Valósággá lesz minden, ami szép;
a menny dicsősége s vár az öröklét!

SOMOGYI JÁNOS

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St. Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919)-398-4646

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

Subscription fee: $4.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue,
Canton, Ohio 44705

Printed by
Classic Printing Corporation
9029 Lorain Ave., Cleveland, O. 44102

egyszerű megoldások. Az egyszerű megoldások a legnehezebbek. *Nehezek, de nem lehetetlenek.*

Aki ezt a tökéletes megoldást ajánlja — az Úr Jézus — velünk van és segít. Egyet tehetünk kettő közül: vagy szenvedünk tovább a rossz viszony miatt, vagy elfogadjuk a tanácsot és megkezdjük a jó viszony munkálást és ápolását az első személlyel, a magunk személyével.

U. B.

A Rózsa Liget

A rózsa ligetre rálehelt az Isten . . .
Olyan szép és olyan kedves most minden...
Lágy rózsa illatban fürdik a lelkem.

Nézd a rózsa ligetet.
Hogy ontja magából
a színek gyönyörét,
a vén nap örömét,
a méhek jókedvű zsolozsmáját,
a kellemes, bódító illatárt,
nézd, hogy ontja a boldogságot,
az Isten-kegyelmét, jóságot,
az Alkotó felé a hálát,
az Örök Isten-szeretetet.

Felejtsd el a bánatot, a rossz kedvet,
felejtsd el, hogy rosszak az emberek.
Nézd, nézd a gyönyörű rózsaerdőt
és magasztald, dicsérd a Teremtőt!

Bartha István

A SZERKESZTŐ ROVATA

RAMÁBAN HALLOTTAM

Az olvasók tudják, már, hogy a bibliai hangzású "Rama" egy kanadai kis falu Torontótól északra. Ennek a falunak határában található a torontói magyar baptista gyülekezet "Tábora". A Táborban tartja a magyar baptista sereg a szokásos évi bibliai konferenciáját — ez évben immár a nyolcadikat. Ez évi táborozásunkról lapunk más helyén hozunk jelentést.

A tábori három napos együttlét alatt mindenki tanul — tanul az előadásokból és tanul a résztvevők megjegyzéseiből, elejtett szavaiból.

Egyik testvérünk, a Tábor törzsvendége, félre húzott. Üdvözölt, s azután suttogta: "Testvér, nagyon boldog vagyok! A fiamra! Nem rég lett nagykorú, 21 éves. Egyetemre jár." Testvérünk szeme telve volt könnyel, de az arca örömtől sugárzott. Ugyanaz a könny: a szomorúság, vagy az öröm könye, de az arc! Az más. Az öröm oka nem az volt, hogy fia elérte a nagykorúságot, hanem az, *ahogyan* elérte.

"Papa" — idézte a fiát — "abban az órában, amikor a ti emlékezéstek szerint születtem, imádkoztam, hogy ima közben érjem el nagykorúságomat." — Oka volt a könnyre, oka volt az örömre. Én pedig hirtelen ott hagytam az én testvéremet. Nem akartam, hogy lássa, hogy az én szemeim is homályosak lesznek a könnytől. Együtt örültem az örülővel.

#

Az egyik este, az ún. "ifjúsági est" alatt az énekesek részére fenntartott helyre kerültem. Hamarosan sor került az énekkar működésére. "Mit keresek én itt?" — gondoltam. Odasúgtam a mellettem ülő testvérnek: "Az én hangom nem számít." Erre az én szomszédom, Körömi testvér, Winnipegről azt mondja: "Testvér, a *szándék* a fontos, nem a hang." Erre felugrottam. Ha a szándék a fontos és nem a hang, akkor éneklem a basszust a többivel, még akkor is, ha az én hangom nem ér "le" a többi hangjához, mert a szándék az megvolt.

#

Jó volt látni két testvért: Dr. Haraszti és Cserepka testvért. Több mint 30 év óta figyelem őket. Több mint 30 éve gondolkoztak a külföldi misszióról. Most az egyiknek, Cserepka testvérnek az Úr megadta azt a kegyelmet, hogy Bolíviában szolgálhasson szíve szerint. Haraszti testvér Atlantában működő orvos. Haraszti testvér szívében még mindig ott él a 30 évvel ezelőtt felgyúlt láng. Meglepő szép kijelentést tett a szószékről: a misszióról nem mondott le, s most, miután teheti jövőre, vagy ő maga, vagy orvos feleségével együtt *lemennek Bolíviába saját költségükön egy hónapra* és segíteni fognak Cserepkáné testvérnek, az orvosnak a betegek ápolásában és gyógyításában. Ha a külföldi misszióhoz áldozat kell, meghozzák; ha munka kell viszik tudásukat és kezüket. Ez szép és az Úr ügyéhez méltó kijelentés volt.

Ezt hallottam Ramában.

Testvér világíts!

TÁBORI INDULÓ

Testvér világíts! Életed legyen,
melyben ragyogjon égi kegyelem!
Mutasd a bűnösöknek az utat,
hogy megtalálják Megváltójukat!

Tétlen ne állj meg, reánk az élet vár!
Bús éjszakában annyi lélek jár!
Hirdesd a hajnalt, áldott szép napot,
mely Golgotáról most reánk ragyog!

Az Úr kezére bízzad fényedet,
ragyogtasd tiszta hivő életed!
Lássák királyi díszben Uradat
s a lelkek Neki meghódoljanak!

Testvér előre, Jézus velünk!
Égő szövétnek az életünk!
Hol legsötétebb ez a földi lét
Jézus díszfényét hintjük szerteszét!

Nők rovata

Női. konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné
Rovatvezető: **Szerencsy Mária**

EUTIKHUSZ

AP. CSEL. 20:7—12.

Fiatal volt. Ez a kor a tapasztalat szerint, nem a legalkalmasabb a lelkiekkel való foglalkozásra. Foglalt kor ez, foglalt érdeklődéssel. És ez a tény bizonyos megértést igényel a lelki közösségekben. Ebben a korban prédikál leghangosabban a test és a vér... Ebben a korban minden lelki tanítás hosszú. Az eutikhuszok korában az ének- zeneszolgálatig közelíti meg a fiatal emberlélek az Ige Lelkét. Ilyenkor már túl van az ember a gyermekkor álomszőttes világán, s a felnőttek gyülekezetébe kerülve már értelmével kutatja az 'észfölöttieket'. Ebben a korban keres, kutat az ember a legszorgalmasabban s a leglázasabban; mi az élet, hova, mire jut az ember... Ebben a koromban voltam én is a legvitázóbb.

Eutikhusz érdeklődésének központjában nem az Ige állt. Testet vitt a gyülekezetbe s valószínűen ott is a testieket kereste. Nem így van ez ma is? Nemcsak a fiataloknál, néha a korosabbaknál is. Érzéki ember nem foghatja fel az Isten dolgait. Testben jár, él, testieket keres, kíván. Az Igét csak a lélek foghatja fel. A Szentlélek is csak a lélekkel tud társalogni. Vajon mondhatná ma mindegyikünkre Pál apostol, amit egykor a galáciabelieknek: "ti lelkiek..."

Eutikhusz ott volt a gyülekezetben. Látszólag ennél többet nem is tehetett. De tényleg ott volt? Az iskola padjában ülő szórakozott, figyelmetlen tanuló ott van az iskolában tényleg s hallgatja a tanítást? — A kívülállók bizonysága szerint, egyik másik gyülekezeti tag tagsági igazolványát vajon nem így kellene kiállítanunk: Közöttünk van, de nem közénk való... Ez az ablakban ülők lelki fényképe. De mi lesz, mi lehet ennek a se hideg, se meleg lelki életnek a következménye? Előbb utóbb lebuknak az ablakból, elmaradnak a "kirakatszolgálatokból", a gyülekezetből. Szerencsefia volt Eutikhusz, hogy ott a felházban az erők Apostola nyújtotta meg a tanítást, s ő melengette vissza hitével az aláesettet. Ügyeljen aki áll, hogy el ne essen, s ha elbuknék is valaki sorainkban, a többi "lelki" igazítsa útba az ilyent szeretettel.

A Pál apostol köré sereglett gyülekezetben — általánosságban — igeértékelő hallgatók voltak. A tanítás megnyújtásának oka: éhezték, szomjúhozták az Igét. Pál ezt látva, nem törődött az idővel, fáradsággal, másnapi korai továbbutazással, de még az unatkozó Eutikhusszal sem, hanem hirdette Isten Igéjét. A gyülekezet többsége megérezte, hogy minden ékes beszéd nélkül is, erő, hatalom és bölcsesség áramlik a tanításból, amit érdemes meghallgatni, és az alkalmat áron is megvenni. — Nem árt, ha időnként fölbecsüljük, mit ér számunkra az Ige? Mi ér többet: az, ami távoltart bennünket az Ige hallásától, vagy pedig az Isten Igéje? Legyünk őszinték magunk és mások előtt, mert egyszer mind magunk és embertársaink, mind pedig Isten előtt nyilvánvalóvá lesz az őszintetlen mérlegelés. Az Ige arra buzdít, hogy keressük először Isten országát és annak igazságát, akkor mindennapi életünk dolgaiban kiegyensúlyozottabbak, béketűrőbbek, önzetlenebbek tudunk lenni.

Pál tanított a felházban. Lehet, hogy hallgatói kérdezgették is, tudakozódtak az Írás értelmezését illetően. Isten igéjét nem közönnyel, hanem kereső érdeklődéssel fogadták. — Ne sokalljuk a tanítást, ha az tényleg az. Ebben az egészséges tudományban foglalatosnak kell lennünk, ha mi is meg akarjuk élni az apostoli gyülekezetek áldásos, eredményes életét.

Vajon a mi gyülekezeteinkben van-e elég szövétnek, mint abban, amelyben Pál prédikált? Van-e hitünk? Ha igen, gyermekeink még ha Eutikhusz módjára lennének is közöttünk, ha leesnének is, reménységünk lehet afelől, hogy aláesett gyermekeink majd feltámadva fognak előjönni, hogy a további tanításoknál már ne a veszélyes ablakokban, hanem az igehallgatók soraiban vegyék át az életmegoldások erőit nyújtó tanítást.

Udvarnoki András

Hírek...

Újvidék (Novi Sad), *Jugoszlávia.* (EBPS) — Közel 800 delegátus és többszáz más érdeklődő egyén vett részt az ötödik jugoszláviai baptista ifjúsági konferencián — Újvidéken. Ezt a konferenciát három évenként rendezik. Olaszországból, Magyarországról és Csehszlovákiából érkeztek vendégek. A konferencia két napig tartott. A konferenciát május első részén tartották. Klem Ferenc (a budapesti baptista szeminárium volt hallgatója) vezette a gyűléseket és evangélizált. Az evangélium hirdetése után 99 fiatal egyén jelezte, hogy átadja életét az Úr Jézusnak. (Jugoszláviában szabad evangélizálni. Ugyanez más kommunista országokban tiltott és büntetendő cselekményt képez. — Szerk.).

●

Harry Emerson Fosdick a New York-i Riverside Church nyugalmazott lelkipásztora május 24-én ünnepelte kilencvenedik születésnapját.

●

Moszkva, Oroszország (ABNS) — Az orosz kormány megengedte az orosz baptistáknak, hogy bibliai és vallásos tárgyakból levelező tanfolyamot tartsanak. Az engedély szerint a kurzus két éves és kurzusonként 100 egyén vehet részt. A kurzus növendékei főképpen gyülekezet vezetők. A kormány ugyanebben az időben megengedte 20.000 orosz nyelvű biblia beszállítását.

●

New York, N. Y. — A Riverside Baptist Church meghívta lelkipásztorának a nyugalomba vonult Dr. McCraken helyébe Dr. Ernest T. Campbellt az Ann Arbor, Mich. First Presbyterian Church lelkészét. Dr. Campbell 44 éves.

Gondolatok a ramai országúton...

Hazafelé szalad a szekér. Ismét eltelt három nap. Mint a kis méhek a virágos mezőről repülve, megrakodtan, boldogan suhanunk,— mert az Úr kegyelmes volt hozzánk és ismét megtarthattuk szokásos konferenciánkat kéklő tó partján, áldott békességben, testi, lelki bőségben. Mily sokan vannak, akik nem mehetnek konferenciákra, szűköködnek, éheznek, nyomorognak, elsorvadnak lelkükben. Az Úr nagyon bőven ad nekünk! Mindenből sokat! "Elárasztod fejemet olajjal, csordultig van a poharam!"

"Testvér a testvérrel örömre talál, erős a szeretet, akár a halál!" Ez az ének csendült fel bennem, amint péntek este figyeltem, hogyan gyülekeznek az autók udvarunkon. Nagy volt a sürgés-forgás, már most mindenki nagyon dolgozott, — mikrofon próba, zászló díszítés, szállás készítés... A boldog várakozás izgalma vibrált a levegőben.

A konyha az a meleg, meghitt hely, ahol sokan szeretnek időzni, beszélgetni. Egyik alkalommal, ahogy felhívást intéztünk burgonya tisztításra, oly sokan beözönlöttek, kis késekkel a kezükben, hogy lépni sem lehetett. Ment is minden, mint a karikacsapás, egyetértés, segítőkészség, jó hangulat uralkodott, nem volt fennakadás. Sokan, más gyülekezetből valók is segítettek nekünk, az Úr áldja meg őket érte!

Szeretek időzni én is ezen a meghitt, kedves kis helyen, a konyhában. Igazán kellemes hely ez, minden évben szebb és jobban felszerelt lesz. Nemrégen építettek be egy hatalmas, tömegfőzésre alkalmas gáztüzhelyet. Most már nem lesz probléma, hogy az ebéd nem készül el időre.

Bármerre léptünk nagy gondosság, előrelátás, sok munka látszott mindenen. Megjavítva, átfestve, szépen takarítva voltak a házak s már hetekkel előbb nagy szeretettel, buzgalommal dolgozott ifjúságunk, élükön Kun testvérrel, hogy mindenek ékesen és szép rendben legyenek.

Mikor megzendült az udvari nagy harang, tömött sorokban igyekeztek testvéreink az újjávarázsolt imaterembe, talán azért is, hogy egy kicsit átmelegedjenek, mert két napon keresztül elég hűvös, esős időnk volt. Egyszer egy hetes konferencián állandóan esett az eső. A vezető kétségbeesetten feltette a kérdést: Vajon mit jelent ez a sok eső? Egy kedves öreg bácsi ráfelelte: Hát kedves testvérem, az eső áldást jelent! Különös, hogy az Úr a mi konferenciánk ideje alatt is mindig ad reánk esőt, de tudjuk, hogy az eső áldást jelent, mert így nem a tó, hanem az élet vizéhez gyülekezünk és azt élvezzük.

Volt azért egy kis meleg időnk is. Kedves látvány volt a kisebb csoportokat figyelni, amint beszélgetnek a ragyogó meleg napfényben és gyönyörködnek a szeretet édességében, átmelegszenek egymás szívének titkos kis kályháinak. "Mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak..."

Már szombaton több mint százan ültünk az asztalokhoz, vasárnap pedig lehettünk 250-en, vagy még többen. Hétfőn sem sokan igyekeztek haza, folytattuk áldásos együttlétünket. Az ifjúság annyira felbuzdult, hogy hétfő este egy hosszú ifjúsági óránk is volt. Lefeküdni sem igyekeztek, szinte egész éjszakán át jó lett volna beszélgetni, együtt lenni.

Nem mindig volt ez így. Volt egy olyan időnk, amikor csendesebb volt a tábor, hétfőn már alig lézengett egy-két ember. Valaki kint ült az udvaron a nagy fa alatt és sírt. Siratta a csendet, egy nyáj szétszéledését, a törést, melyet a sátán gonoszsága okozott, de az Úr átölelte őt és így szólt: "Ne sírj, mindeneket jóvá teszek!" Dicsőíttessék az Ő szent neve, mert Ő mindeneket megtehet!

Az angyalok is énekeltek a betlehemi mezőkön: "Békesség a jó akaratú embereknek." — "Boldogok a békességre igyekezők (a békesség csinálók), mert ők Isten fiainak mondatnak", mondotta Jézus Krisztus. Mit teszünk? A békességen munkálkodunk? Akkor az Úr gyönyörködik bennünk és megáld minket.

"Azért jött az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa!" Közöttünk is, magyar hivők között le kell hogy rontsa az ördög munkáit, hogy az Ő legnagyobb ajándékát, dicsőséges Szent Lelkét közölhesse velünk, hogy kiáradhasson teljes mértékben, hogy legyenek megtérések, újjászületések, felébredések, főképpen egy ilyen konferencia alkalmával, nehogy az Úrnak ezt kelljen mondani: "Gyűlölöm a ti ünnepléseiteket."

Cserepka testvér és kedves felesége elbúcsúzott tőlünk, mert újra kimennek évekre az őserdei nyomorult, elhagyatott, testi és lelki szükségben tengődő embertestvéreinkhez. Haraszti testvérünk megígérte, hogy ő és felesége is látogatást fognak tenni és segítik munkájukat, amiben tudják. Cserepka testvérék többször hangsúlyozták, hogy nem tudjuk felmérni egy ilyen drága testvéri találkozó igazi jelentőségét és áldásait, mert mindig benne voltunk és vagyunk, — mit jelentene ez ott kint az ősvadonban! Hiszik, hogy az Úr megadja ott is, hogy lesz egy drága testvéri közösség, és még konferenciát is tarthatnak! Kérte, hogy ne felejtkezzünk meg a külmisszióról, mert az a gyülekezet, amely erről elfelejtkezik, meghal. "Jaj azoknak, akik gondtalanul élnek a Sionon!" Cserepka testvéreink az ottani misszió előrelendítésére fordítanak minden összeget, melyet bárhonnan kapnak, mert ők a központtól megkapják tiszteletdíjukat. Imádkozzunk értük és támogassuk munkájukat mindenben, amiben erőnkből telik.

Szívünk mélyéből imádjuk az Urat és dicsőítjük őt, hogy megengedte és megáldotta konferenciánkat ebben az évben is.

Somogyi Gáborné, Toronto

I found HIM easily among the pots and pans.

St. Theresa

◆

The great use of a life is to spend it for something that outlasts it.

◆

William James

High meat prices keep many families in perpetual stew.

"A VEREBECSKÉK"

(Máté 10:31.)

Nem tudom, ki hogyan van a Biblia olvasásával, mit tud ebből gyűjteni a naponkénti munkájához? A magam életéből egyet tudok mondani: az utóbbi időben az Úr Jézus épp az Evangéliumokon keresztül többször tartott elém egy-egy tükröt. Egyikben saját magát mutatta be. Másikban reám mutatott, egyszer arra, amit teszek, de nem jól. Máskor arra, amit nem teszek, pedig tennem kellene. Aztán a szolgálatokat mutatta be, nem arra, amit én végzek. Távol legyen! Arra, amit Ő végez! A hatalmas Isten Fia! Mert az Atya szemében soha nem én vagyok valaki, még csak valami (eszköz) is ritkán. Isten szemében az Úr Jézus Krisztus az igehirdető és nem én, és nem te, kedves testvérem. Az Ő szemében az Úr Jézus Krisztus a bizonyságtevő és nem én és nem te!

Az Ő szemében amit Jézus Krisztus végez és tesz az a maradandó. De amit én az én emberi erőmből teszek, az olyan mint az életem. Ez pedig olyan "mint a fű virága. Reggel virágzik és sarjad, estére elhervad és megszárad, úgy, hogy az ő helye sem ismeri azt többé!" Isten mindenkit, aki engedelmesen odaszánt élettel szolgálni akar Neki, fel tud használni, eszköznek, csatornának, amelyeken keresztül kiárasztja az Élet Vizét azok felé, akik ezt szomjúhozzák. De ez nem a csatornából ered. Ezt Isten küldi rajtad keresztül mások felé! Te csak küldött lehetsz, de ez azt is jelenti, hogy nem a magadét adod, hanem amivel Ő megbízott!

Az Úrnak erről a munkájáról beszél Máté evangéliuma 10. része. Az Úr Jézus igénybe veszi a 12 tanítvány szolgálatát. Kiküldi őket. Menjenek széjjel és keressék Izráel eltévelyedett juhait. Felszerelte őket a saját maga csodálatos, láthatatlan felszerelésével.

Úgy látszott, mintha semmijük sem volna, pedig mindenük megvolt. Még az ördögöt is kiűzték a nekik adott hatalomnál fogva. Pál apostol így emlékezik vissza a vele megtörtént nagy időkre, az Ef. 2:10-ben: "Isten elkészítette előre a jócselekedeteket Krisztusban, hogy azokban járjunk." Így tölti ki Isten az odaszánt életek apró kicsiny kis rubrikáit jócselekedetekkel! És az ember még ezekután is vonakodik. Az Úr Jézus ezt látva mondta: Ne féljetek! És elmondta a verebecskékről szóló példázatot előttük. "Ti sok verebecskénél drágábbak vagytok!" Valaki elbeszélte, hogy az ő látása szerint, ártatlanul börtönbe került. Amikor becsukódott mögötte a cella ajtaja, tekintete a vasrácsos ablakra esett, hol éppen akkor két veréb izgett-mozgott és rövid idő múltán elrepültek.

Mint a villámlás érte ez az ige. "Ne féljetek, ti sok verebecskénél drágábbak vagytok!" Abban a pillanatban megnyugodott, mert megvolt győződve, hogyha az Úr a verébnek szabadságot biztosít, menynyivel inkább neki, aki az Úr igéje szerint sokkal drágább a verébnél.

Pár hónap múlva szabad lett!

Fogva tart valami? Vagy ijesztget valami? Nyugtalanít valami? Ne félj! Látod a verebeket? Egy sem eshetik le az Atya tudta és akarata nélkül. Mondod, ez elképzelhetetlen. De viszont igaz! Hidd el és ezt a hitet megkoronázza benned az Isten! Jób nem hallott az Úr Jézusról, mint Megváltóról, de hitte, hogy az "Ő Megváltója él".

Változik a színpad: Emberek, föld, földi-élet, földi eredmények, látható kincsek eltűnnek. Megjelenik: Isten. Isten Fiúság. Isten örökös Társasága. Ezeket nem mi mondjuk, hanem az evangélium. Benne vannak Isten ígéretei, de ítéletei is! Betöltöd-e azt, amire Isten ide, erre a földre hívott? Ez a nagyrabecsült földi élet semmivel sem különb, mint példázatban említett verebecskék élete. Kicsiny értéktelen madarak! Jézus nélkül ugyanilyen kicsiny, értéktelen a földi élet. De egy bizonyos: éppen ezekben a legkisebbekben mutatkozik be úgy Isten, mint aki a legnagyobb!

Ha valaki az Ótestamentum idején bélpoklos lett és elment a paphoz, és ha a pap tisztának találta, két verebet kellett érte áldoznia Istennek, és ezzel tisztának nyilvánították.

Megértjük-e most már a veréb példázatát? Nem pusztulhatott el éhen, vagy fagy által, sem a fán, sem a mezőn, mert Istennek volt szüksége rá az ember miatt. Az értéktelen, de ártatlan veréb vére megfelelt az ember bűnéért arra az esetre Istennek. És most jön maga az Úr Jézus Krisztus, Aki ezt a példázatot emberi szóval elmondta az emberek előtt. Aki maga is az áruba bocsájtott verebecske sorsára jutott azért, hogy Isten előtt te is és én is elfogadható állapotban állhassunk majd egykor. Eladták. Vérét vették. És Ő sem tiltakozott. Odaadta. Ezért szól ebben az Igében Isten olyan diadalmasan, mert benne a Magára mutató Megváltó Úr Jézus Krisztus szólal meg és mutatkozik be, mint akit megáldoznak a mások bűneiért.

Az áldozat gondolata magaslik ki ebben a példázatban. Amikor azt mondja az Úr, hogy még a verebecskének is ára van, akkor vedd észre, hogy te éretted is ki kellett valakinek az árat fizetni Istennek, hogy szabad és tiszta légy! Így lettél szabad. De most már vigyázz! Ne menj el a hitető madár-etetőjéhez, mert lépre csal!

Ahol erőtlennek érzed magad valamiben, menj oda az Úr Jézus Krisztushoz és mondd el Neki: Uram Jézus! A fényedből kérek egy sugárt, mert olyan szomorú és felhős az életem! Kérlek Uram, Te fényesítsd ezt meg magadnak!

Uram, a lényedből kérek! Abból, ami vagy, a tiszta szentségből, hogy ne legyen tovább az életem olyan Tégedet nélkülöző élet. Olyan fakó, színtelen és a szentséget nélkülöző élet! És Uram, a Te Istenséged tiszta erejéből, amely eddig tudtomon kívül hordozott, most látható módon állass ezzel a Téged is elhordozó Isten-erőddel, engemet is lábra! Hogy megálljak ott, ahol állanom kell. Hogy betölthessem a szolgálatomat úgy, ahogy kell! És ezzel a tőled kapott erővel hordozhassam a keresztet.

Testvéreim, higgyétek: Ti sok verebecskénél drágábbak vagytok! Az Úr Jézus mondta! Éppen azért igaz.

Tóth Sándor

HUSZONÖT ÉV UTÁN

M. F.-né testvérnőnk 25 éven át állandóan imádkozott és hetenként egyszer bőjtölt az Úrtól messze távozott fiáért. Fia nemcsak az Urat, de a szerető szívű szülőket is odahagyta. A F. fiút kicsi gyermekkorában szülei alkalomról alkalomra magukkal vitték az Úr házába. Mint édesszülei által a többi gyermekekkel együtt egyformán forrón szeretett fiút a legnagyobb szeretettel nevelték; nemcsak testi, de lelki jólétéről is gondoskodtak.

F. — bár 14 éves korában alámerítkezett — a világ után vágyott. Valami belső vágy űzte, hajtotta a világ szórakozásai után és egy napon odahagyta a szülői házat és 17 éves korában egy barátjához költözött. Egy rövid ideig barátjával együtt mulatozott. De F. barátja hamarosan megnősült, F. egyedül maradt, távol szüleitől, állás nélkül bolyongott e széles világban.

F. levelet kapott hazulról. Anyját szélütés érte... Édesapja hívta haza a levélborítékba téve a megváltott autóbuszjegyet. F. haza utazott... Jól érezte magát otthon... Édesanyja is jobban lett... F.-et mélyen meghatotta édesanyja nagy hite, lángoló szeretete a Megváltó iránt. Az Úr szólt hozzá Lelke által, de F. továbbra is a széles úton maradt. A Sátán keze ragadós, s aki kezét egyszer a Sátán enyves kezébe helyezte, nehezen szabadul ki abból.

Ismét elhagyta szerető szívű szülőit F. 1942-ben a kereskedelmi tengerészethez csatlakozott. Járta a világot tovább, de most már mégis alkalmazásban volt. A tengeren érte a húsvét ünnepe. A hajó-szállítmányért felelős férfi — bár az alkoholt nagyon szerette — húsvéti istentiszteletet akart tartani... Egybegyűjtötte a szolgálaton kívül lévő személyzetet. "Ki tud imádkozni?" — kérdezte. "Ma húsvét van és illik megünnepelni ezt a nagy ünnepet" — folytatta.

F. volt az egyedüli jelentkező. És F. imádkozott. Ajkával imaszavakat mondott, de szívét nem érintették saját szavai.

Repültek az esztendők... F. élete javarészét a tengeren töltötte. Ha valahol kikötöttek és időztek, rohant a legmélyebbre süllyedt emberek közé mulatozni. Egy helyen részeg állapotban harcba keveredett. A következmény egy ember halála volt. F.-et vádolták a gyilkossággal. Letartóztatták, de a vád nem volt rá bizonyítható. Szabadon engedték és visszament a hajóra.

Újabb esztendők repültek el... Egy városban való kikötés alkalmával annyira lerészegedett, hogy viselkedése botrányossá lett és emiatt állásából nyomban elbocsátották.

F.-re rászakadt a nagy nyomorúság. Legnagyobb nyomorúsága az volt, hogy nem volt ura saját akaratának. Ha egy kis pénzhez jutott, elitta. Utazott városról-városra. Az országúton megállott és felkéredzkedett egy-egy arramenő autóra...

Így jutott el egy nagyobb déli városba. A hányatott élet, a sok nélkülözés megviselték idegzetét... Éhesen, agyongyötörve, ványadtan állított be egy lélekmentő misszióhoz. Ennivalót és szállást kért.

A legnagyobb szeretettel fogadták. Rendes ételt, jó szállást kapott. A A misszió vezetője, komoly hivő ember, beszélgetésre hívta F.-et. Beszélgettek sokáig. A missziót vezető prédikátor az Úr megbocsátó szeretetéről beszélt. F. csakúgy itta magába a hallottakat. Elvonult előtte az egész múltja, eddigi bűnös élete, az elhagyott édesapa, a gyengéden szerető édesanya, testvérei...

F. és a misszióvezető prédikátor térdeikre roskadtak... F. is imádkozott. Bocsánatot kért az Úrtól szörnyű bűneiért és az Úr igennel felelt. F. új emberként kelt fel térdeiről. Megtért. Életét az Úrnak adta át.

F. hosszú esztendők után levelet írt édesanyjának. Megírta, hogy megtalálta az Urat és hogy most új életet kezdett.

M. tv.-nő elolvasta a levelet. Megtörtént, amiért 25 éven át bőjtölt és imádkozott. Fia, F. megtért.

M. tv. önkéntes szorgalomból egy templomépítésen dolgozott — ki tudja, hány napja már —, amikor felesége szaladt feléje, lobogtatta kezében a levelet. A távolság miatt szavát még nem lehetett hallani, de már kiáltotta: "Írt a F.! Megtért! Írt a F.! Megtért!"

M. tv. abbahagyta a munkát, olvasta a levelet... Többször is elolvasta...

Az öröm határtalan volt. Leírni azt nem lehet. Még a munka is jobban ment F. tv.-nek. M. tv.-nő pedig újból és újból hálaimát rebegett.

☆ ☆ ☆

Most még azt jegyezzük meg, hogy F. jelenleg tanul. Az Úr elhívta az Ő szolgálatába és az őt is az Úrhoz vezetett mentő misszió egyik állomáshelyének lesz prédikátor-vezetője, most 45—46 éves korában, 25 évi bolyongás után...

☆ ☆ ☆

E sorok szolgáljanak buzdításul az Urat és talán a meleg otthont is elhagyott gyermekeinkért imádkozó szülőknek... Lássák meg, hogy "Az Úr meghall imát, Jóvolta ez, nem érdem..."

Fülöp Árpád

Hírek...

Houston, Texas (BP). — A houstoni rendőrség őröket rendelt Billy Graham evangélista védelmére. Billy Graham fenyegető leveleket kapott. Az életfenyegetést tartalmazó leveleket Graham a rendőrség tudomására hozta. Kijelentette azonban az evangélista, hogy úgy érzi, hogy Isten őt "szellemi védőpajzzsal" vette körül és védeni fogja őt addig, amíg Istennek szüksége lesz rá. "Ha lelőnek és megölnek és ez Isten dicsőségét fogja szolgálni, készen vagyok. Sokszor kellett a halál szemébe néznem. Bármikor is jöjjön a hívó szó, kész vagyok" — mondta Graham.

●

Esztország (EBPS). — Ebben a szovjet megszállás alatt levő országban 84 baptista gyülekezet van 8273 taggal. A baptisták száma a lakosság számához arányítva igen kedvező. Az ország lakóinak száma kb. 1,300.000. Nyelve a finn nyelvhez hasonlít. A finn nyelv pedig a magyar nyelvvel rokon.

JÉZUS TEKINTETE

(Máté 13:53—58. — Márk 6:1—6.)

Jézus 30 éves korában hagyta el lakhelyét. Názáretből Keresztelő Jánoshoz ment, aki őt megkeresztelte, azután tanított és csodákat művelt. Tetteinek híre eljutott Názáretbe is. Várták haza a prófétát, falujoknak szavakban és tettekben hatalmas szülöttjét. Óhajuk teljesült. Jézus visszatért Názáretbe.

Amint megérkezett, mindenki látni és hallani akarta Őt. Abban állapodtak meg, hogy amint megjelenik a zsinagógában egy beszéd tartására fogják felkérni. Úgy is történt. Amint Krisztus szokása szerint bement szombatnapon a zsinagógába, a gyűlés elnöke kezébe adta Ézsaiás próféta könyvét, hogy olvasson belőle egy szakaszt és tartson nekik magyarázatot a szövegről.

A zsidók szombati áhítatoskodásaiknál először a törvénykönyvből olvastak egy-egy szakaszt, azután a próféták könyvéből. A felolvasottak felett minden tekintélyes, kegyes férfiú tarthatott beszédet. Mikor Jézus a gyűlésen megjelent, a törvényből vett szakasz felolvasásán már túl voltak.

Most már a prófétai szöveg következett. Krisztus keresés nélkül, egyszerre ott nyitotta fel a könyvet, ahol egy, az Ő hivatását kitűnően jellemző hely volt. Ezt olvasta fel a szentírás iránti tiszteletből, állva: "Az Úrnak Lelke vagyon énrajtam; azért kent fel engem az Úr és elküldött engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem; a foglyoknak szabadulást hirdessek és a megkötözötteknek a tömlöcnek megnyitását; hogy az Úr jókedvének esztendejét hirdetném, és a mi Istenünk bosszúállásának napját, hogy minden siralmasokat megvigasztalnék". (Ésaiás 61:1—2.) A szöveg második verséből Jézus csak ennyit olvasott: "Elküldött engem, hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét." Az Úr kedves esztendejének tekintettek Izráelben minden ötvenedik évet, melyben a föld megpihent, az elszegényedetteknek az időközben eladott birtokot visszaadták, az eladósodottnak elengedték az adósságot, a rabságba kerültek visszanyerték szabadságukat. (III. Mózes 25.) Ez a szabadulási év minden bűn, irigység és gyűlölet megszűnését jelképezte.

Amint Jézus felolvasta a szöveget, leült. Nem azért, mert nem volt mondanivalója, hanem azért, mivel magyarázni akarta az írást. A zsidóknál a prédikátor ülve mondotta a beszédet, és a közönség állva hallgatta az előadást. Ennek a szokásnak haszna is lehetett, mert a hallgatók állva nem aludtak el olyan könnyen, mint ülve.

Jézus ezen szavakkal kezdte előadását: "Ma teljesedett be az írás a ti hallástokra." Aztán elmondotta, hogy Ő a szenvedők vigasza, a börtönben levők szabadítója, és a vakok világossága. Ez volt a megváltó Krisztusnak názáreti beköszöntő beszéde.

A szép, értékes előadás nem tévesztette el hatását. A hallgatóság álmélkodva kérdezte: Hol vette Ő ezeket és micsoda bölcsesség ez, amely neki adatott? De még sem volt jó hatással a beszéd reájuk. Puszta csodálattal és dicsérettel nem nagy szolgálatot tettek Jézusnak, önmagukon pedig még kevésbé segítettek. Hiszen Krisztus nem azért jött, hogy csodáltassa magát, hanem hogy megkeresse és megtartsa az elveszetteket. Ám az ördög is ott ólálkodott a nép körül, és csakhamar felébresztette bennük az irigységet és gyűlöletet. Némelyek megértették, hogy Jézus igényt tart arra, hogy Őt isteni származásúnak tekintsék és mégis azt mondták felőle: "Avagy nem ez-é amaz ácsmester fia?"

Jézus igazán nem volt a názáreti ácsnak a fia, hanem azé az ácsé, aki a mennyet és földet alkotta. De nem volt Ő Názáretből való sem, hanem a mennyből. A gyönyörű beszédnek a hatását igyekeztek lerontani és csúfot űztek a szónok személyéből. A közönség figyelmét úgy irányították, hogy ne arra ügyeljen, hogy mit mondott, hanem arra, hogy ki mondta a szónoklatot.

Aztán az ellenség kimagasló alakjai, a bujtogató farizeusok és írástudók a néppel együtt Krisztusra támadtak, mondván, hogy ők nem vakok, nem rabok, nem nyomorultak, nekik tehát nem kell az Ő evangéliuma, tartsa meg magának. Mutasson nekünk egyebet, érdekes dolgokat. Az jutott hírül, hogy Kánában és Kapernaumban csodákat tett. Szemére lobbantották, hogy mért nem az Ő hazájában és miért Názáretben mívelte a csodákat először, holott lakhelyét kellett volna híressé tennie. Nézetük szerint Jézusnak csodái által földiein kellett volna inkább segítenie. És ő inkább Názáret idegenforgalmát növelte a bámulatos csodák mívelése által. Azért tette Jézus Kapernaumban a csodákat, mert ahol nincs megfelelő talaj, ott vetés sem lehet. Ahol nincs az isteni dolgokra alkalmas talaj, ott hiábavaló a csodákat csodáltatni. Jézus látta, hogy a pogányoknak több a hitük, mint a zsidóknak és jobbak lehetnek, Istennek kedvesebbek, mint Ábrahám fiai. Ekkor betelének haraggal mindnyájan a zsinagógában. A harag forrt bennük és kiűzték Jézust a templomból és a városból. Elvitték Őt a hegy széléig, amelyen a városuk épült, hogy onnak kíméletlenül letaszítsák a mélységbe. A templomosok egyszerre gyilkosokká, a bárányok farkasokká lettek. Názáret egy magas hegyen állt, a hegy egyik oldalán egy ötven lábnyi magas szikla meredt ki a hegyből, ahonnan hajdan a halálra ítélt gonosztevőket dobták le. Ide vitték Jézust, hogy azt, akit még az imént dicsőítettek, most a sziklárol lelökjék. (Luk. 4: 28—30.). De mivel még nem jött el az Ő órája, és sok tenni, szenvedni valója volt még e földön, egyszerűen visszafordult, utat nyitott magának az elmenésre. Az ellenségei pedig, mint a fegyver előtt, úgy hátráltak tekintetétől, jobbra balra. Senki nem merte Őt érinteni; nem voltak képesek még mozdulni sem; elkápráztatta szemeiket a Krisztus tekintetéből lövelő fény és erő.

Faze S. János

Hírek...

Dallas, Texas (BP). — Dr. W. A. Criswell, a dallasi első baptista gyülekezet prédikátora, a Déli Baptista Szövetség elnöke kijelentette, hogy gyülekezete faji megkülönböztetés nélkül hívja tagjai sorába az embereket. A gyülekezetnek 15.000 tagja van. Dr. Criswell kijelentette, hogy gyülekezete fénycsóva és útmutató kíván lenni a fajok közötti súrlódások elsimításában és a lélekmentés hathatós munkájában. Amerika újjászületéséért fogunk dolgozni, — mondta Criswell.

●

Barth Károly a nevezetes svájci teológus 81 éves. A magas korú teológiai tanár nem régiben azt a megjegyzést tette: "Az élet színpadáról nem sokára eltávozom, sajnos rossz hírrel." Barth arra célzott, hogy az alámerítés bibliai igazságában hirdetett "baptista" felfogása miatt alkalmasint elszigetelik. Egy negyed évszázaddal ezelőtt Barth szóvá tette a gyermekkeresztség szokását, ill. *rossz szokását*. A református Barth azt fejtegette, hogy a keresztelésnek, mint "szentségnek" a kiszolgálása nem más, mint Isten dolgaiba való beavatkozás. Barth azt tartja, hogy a Szentlélekkel való keresztelés hozza a bűnbánatot és az újjászületést. A víz-szertartás, nem más, mint az ember formai válasza az Úr által létrehozott változásnak. Csak azokat lehet megkeresztelni, akik szabadon, kényszer nélkül vallomást tesznek hitükről.

●

Boston, Mass. (ABNS). — Frank A. Sharp a következő megjegyzéseket fűzte az American Baptist Convention bostoni évi konferenciájához: A konferencia leghatásosabb szónoka egy skót vendég, Dr. James S. Stewart volt, akinek a mindennap soron levő biblia tanulmányait nagy élvezettel hallgatták. A gyűlés résztvevőinek egy jó része soknak találta a konvenció tárgysorozatán levő társadalmi kérdések számát és kevésnek az evangéliumi tárgyakkal és szellemi ügyekkel foglalkozó előadások számát. A delegátusok többségének a véleménye az volt, hogy az 1968-as konvenció a legjobbak közé tartozott. D. L. Doward McBain, az arizonai Phoenixben levő első baptista gyülekezet pásztora figyelmeztette a konvenció népét, hogy "csúnya viták"-ra számíthat a konvenció a jövőben, ha a "szószék és a padok között nem lesz meghittebb kapcsolat. Konvenciónkat súlyos veszély fenyegeti azért, mert az igen tehetséges vezetők munkája ellenére nincs szoros kapcsolat a tagokkal és a tagok nem értik, hogy a vezetők mit akarnak" — mondta McBain.

●

Houston, Texas (BP). — Edward B. Lindaman a Rockwell Corporation igazgatója beszédet mondott a déli baptista nőszövetségi gyűlésen a tér meghódításának és a holdba való utazásnak a következményeiről. Dr. Lindaman többek között a következőket mondta: "Hetvenöt héten belül az emberiség egy képviselője a holdra teszi a lábát. Ez az első lépés egy új korszak megérkezését jelzi. A holdra érés a történelem fordulópontja lehet s ez az esemény a föld életét is meg fogja változtatni. Hatalmas erővel fog feljönni a kérdés, hogyan van az, hogy ez a majdnem mindenre képes ember, fantasztikus tudásával még mindig nem hárította el a társadalmi bajok, a betegségek, a háborúk, az éhség fenyegető veszélyeit?" Dr. Lindaman egy keresztyén tudós és az űrben való utazás prófétájának nevezik. "Látjuk, hogy mire képes az ember műszaki tudása, ki állja-e az ember szellemi ismerete a versenyt a műszaki tudásával?" — kérdezte Dr. Lindaman.

●

Prága, Csehszlovákia (EBPS). — A mindinkább szabadabbra váló cseh politikai életben az egyházak bizonyos, több, a szabadsággal járó nehézséggel találják szembe magukat. Az egyházak eddig a sztalini rendszerben államsegélyt élveztek. Az államsegély egyrészt azt jelzi, hogy az egyház és az állam szétválasztása a kommunista államokban sem szűnt meg. Az állam még mindig segít, s a segítség másrészt azt jelenti, hogy az állam parancsol. A szabadabb világban az egyházak egyrészt örömmel veszik azt, hogy a hivatalosan istentagadó állam irányítása és nyomása alól kikerülnek, másrészt némi aggódással néznek a pénzügyi "mankóhoz" szoktatott gyülekeztek a tornyosuló anyagi nehézségek elé. A kormány nem egyszerre fogja megszüntetni az államsegélyt, hanem évről évre csökkenti. A baptistáknak nem lesznek elviselhetetlen anyagi nehézségeik. Eddig is a tagok adakozásából tartották fenn magukat. A jelentés nem tünteti fel, hogy a baptisták is kaptak államsegélyt, vagy csak a volt államegyházak. A jelentés szerint a baptisták és kongregácionálisták kijelentették, hogy készek a gyülekezetek minden költségének a fedezésére.

Vidám elme jó orvosság

Amíg az ünnepi szónok mondta a beszédet egy gyűlésen, valaki a hátsó sorokból felkiáltott: "Hangosabban!" A szónok erősítette hangját, de a hátsó sor hallgatója még mindig követelte, hogy hangosabban szóljon. Végül valaki az első sorból már nem türtőztette magát, s hátra kiáltott: "Mi baj van, nem hallod?" "Nem" — mondta a hátul ülő. "Akkor jó, szólt az elől ülő, "szoríts helyet, mert odamegyek én is!"

* * *

A csirketenyésztő tanyás sok csirkét veszített. Felírt a földművelésügyi hatóságokhoz: "Uraim, valami baj van a csirkéimmel. Minden reggel, amikor kijövök ott találok két-három csirkét a földön, kihűlve, mereven, lábuk az ég felé áll. Megtudnák mondani mi a baj?"

Nyolc héttel később jött a levél a címzett hatóságtól: "Kedves Uram, a csirkéi megdöglöttek."

* * *

Az ifjú a leányhoz: "Mondd, tényleg épp úgy kedveled a beképzelt fiatal embereket, mint a másféléket?"

A leány: "Van másféle is?"

Az unalmas ember ma itt van, holnap is itt van.